

[Forsvarsministeren.]

havde opgivet det, man kalder Eksistenskampen. Det blev benægtet af Det konservative Folkepartis Formand, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Nu kan man selvfølgelig hævde, at man ikke har opgivet Eksistenskampen, men jeg henleder dog Opmærksomheden paa, hvad det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft sagde herom den 16. April i Aar. Det ærede Medlem udtaler sig saa overordentlig nøgternt, saaledes som det ærede Medlem har gjort det før — jeg haaber, jeg har Tilladelse til endnu et Citat —, Udtalelsen findes Sp. 5956:

„Men jeg vil gerne sige, hvis vi skal tale om Spørgsmaalet Eksistensforsvar eller ikke, at selv om jeg erkender — og det maa man nøgternt gøre —, at al Sandsynlighed er for, at hvis en Stormagt vil erobre Danmark, vil vi ikke kunne hindre den deri, vilde jeg, hvis man var stillet over for det Spørgsmaal, hvorvidt man skulde have et Værn eller ej, ikke et Øjeblik være i Tvivl om, at man skulde have et Værn.“

(Christmas Møller: Det er lige det modsatte).

Det ærede Medlem er ikke i Tvivl om, at man skal have et Værn; men det ærede Medlem er heller ikke i Tvivl om, naar han skal sige det ganske nøgternt, som han sagde det her, at meget Haab vilde der ikke være, hvis vi blev udsat for et saadant Stormagtsangreb. Naar det ærede Medlem har gjort denne Indrømmelse, vilde det ærede Medlem i givet Fald som ansvarlig Leder for en Regering ogsaa komme til at tænke paa, i hvor stor Udstrækning han vil sætte de Midler ind, som hans Parti havde gennemført. Jeg tror, at det ærede Medlems Parti som ansvarsbevidste Politikere selv vilde komme til at tænke paa, i hvor høj Grad det vilde være forsvarligt at sætte Midlerne ind. Det ærede Medlems Parti vilde som Regering sikkert komme ind paa den samme Tankegang, at man maatte forbeholde sig Retten til at skønne over i de givne Situationer, hvad der skulde sættes ind derimod, og dermed falder Det konservative Partis heltmæssige Stilling, som man har søgt at give Udtryk ved de oratoriske Præstationer, som er leveret her.

Det ærede Medlem fortsatte da ogsaa længere nede paa samme Spalte, Sp. 5956:

„Men det er ikke den Situation, som det er naturligt at overveje, naar vi skal beskæftige os med Forsvarsspørgsmaal.“
Altsaa, det er ikke den Situation, Danmarks Eksistensforsvar i givet Fald over for et saadant Angreb, som det er naturligt at overveje, naar vi her skal beskæftige os

med Forsvarsspørgsmaal. Dermed er i Virkeligheden alt sagt om det konservative Partis Stilling, om dets Forsøg paa at stille sig op i en ganske særlig Positur; thi her har det ærede Medlem paa sit Partis Vegne stillet sig paa det, som han selv kalder et nøgternt Grundlag, Spørgsmaalet om at søge at sikre Danmark i størst mulig Udstrækning mod Neutralitetskrænkelser af forskellig Art. Det er, saaledes som vi har udtrykt det, ogsaa vor Mening, at det bør vi søge at sikre vort Land imod. Saa kan vi have en forskellig Opfattelse af, hvor mange Midler der skal bevilges for at gennemføre en Ordning, som vil være i Stand til at løse de Opgaver, vi kan komme til at staa over for, og det er det, vi kan diskutere om, men det ærede Medlems Forsøg paa i øvrigt, ved at stille Spørgsmaal til mig, at fremstille Regeringen som ikke værende sig sit Ansvar bevidst, er mislykket, hvad jeg hermed mener at have paavist.

Jeg skal med disse Ord anbefale Regeringsforslaget til Vedtagelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hartel har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartel: Hvis det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen havde fortsat sit Citat i de Bemærkninger, han rettede til mig, vilde han have set, at den Skævhed i Opfattelsen, som han mente, at jeg havde gjort mig skyldig i, ikke var til Stede, idet jeg nemlig fortsætter Sp. 5903 — med den højtærede Formands Tilladelse —:

„Jeg er ikke blind for, at vi har haft en mellemliggende Periode i Aarene fra 1920 og fremefter, hvor det kunde være vel motiveret at søge en anden politisk Orientering.“

— altsaa en anden politisk Orientering end den, vi havde i 1914. Medens jeg mener, at vi nu, som Forholdene har udviklet sig, efter at Nazi er kommet til Magten i Tyskland, har en Stilling nøjagtig som i 1914, med 2 store Magtgrupper, der holder hinanden nogenlunde i Skak, og at dette medfører, at vi maa ind paa en tilsvarende Neutralitetspolitik som i 1914, mener jeg derimod ikke, at det savnede rimelig Motivering, naar Regeringerne i Aarene 1920 og fremefter støttede sig stærkere til Folkeforbundspolitikken under Hensyn til den Fredsslutning, som havde fundet Sted i Versailles.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.